

In de serie preken bij het boek Deuteronomium stonden we op de startzondag (14-09) stil bij Deuteronomium 6, bij de ene God in een veelheid van regels en aanbiddingen en bezigheden.
 We zongen Psalm 119:13,14, Gezang 1005 NLB, Opwekking 624 en EL 241b en 459. In deze dienst zong ook Hatikwa.

Wat een prikkels! Alle aanbiddingen die op ons afkomen. Alle regels waaraan we ons moeten houden. Alle bezigheden die we verrichten. Vind je het gek dat we zo gestrest raken!



Toen Israël uit de woestijn kwam, werd het geconfronteerd met een land vol aanbiddingen (6:10-11). Vele.
 Om daar goed op te anticiperen, gaf de Heer zijn leefregels (6:1-2). Vele.
 Voor tijdens alle bezigheden (6:7).

Nu blijken al die leefregels in Deuteronomium uitwerkingen te zijn van slechts tien hoofdregels (hoofdstuk 5).
 En die tien hoofdregels zijn ook nog weer terug te brengen op één hoofdgebod (in 6:1 en 25 staat een enkelvoud: dit is het gebod), namelijk: Luister Israël, de Heer onze God, de Heer is één. Het is die ene God die je hele leven bij elkaar houdt.

Als het zo eenvoudig kan, waarom heeft die ene Heer Israël dan niet in de woestijn gelaten? Daar was geen keuzestress.
 Blijkbaar wil Hij met Israël het avontuur aangaan. Blijkbaar gunt Hij Israël het volle leven. Leef je uit, zegt Hij, maar vergeet Mij niet. De Heer neemt dus het risico dat Hij vergeten wordt.



Als je de Heer vergeet, dan kan het gevaar van twee kanten komen:

- a. regelzucht: je vlucht in de regels en voegt er zelf nog een veelheid van regels aan toe.
- b. genotzucht: je geeft het op en vlucht weg in de veelheid van aanbiddingen.

Deuteronomium 6 wil Israël terugbrengen bij de bron. De Heer is je ijkpunt bij alle keuzes die je moet maken.
 Als iemand aan Jezus vraagt wat hij moet doen, komt Jezus met Deuteronomium 6: God liefhebben boven alles (Mat.22).

En: Kom bij Mij, jullie die gestrest zijn, Ik zal je rust geven (Mat.11).

Ook Paulus zegt iets soortgelijks als hij alle geboden terugvoert op het ene liefdegebod (Rom.13).

De tekst komt trouwens niet zozeer geruststellend, maar klemmend naar Israël toe. De ene Heer is niet één van de opties. Hij is de enige! Mozes zegt met klem: Luister Israël!

Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.

1. Is er iets in deze Keek wat jou getroffen heeft?
2. Wordt de klem van Deuteronomium 6 voldoende gevoeld in onze gemeente?
3. Ervaar jij het christelijke leven als een leven van veel regels?
4. Waar komen voor jou de meeste prikkels vandaan? Hoe ga je daarmee om?
5. Wat zie je in de Ankergemeente meer als een dreiging: regelzucht of genotzucht?
6. Probeer de eventuele stress in je leven eens te rubriceren. Aan welke stress zou je zelf iets kunnen veranderen, vanuit Deuteronomium 6 gezien?
7. Sommigen kiezen voor een leven in het klooster. Wat vind je daarvan?
8. Hoe kun je Deuteronomium 6 concreet maken in je eigen leven?
9. Voor wie meer wil.

Verdiep je eens in de tien leefregels van het verbond (Deuteronomium 5), zoals die in de rest van Deuteronomium uitgewerkt worden. Je mag spieken op onze site...